

دنیای قبل از فیلتر ینگ هوشمند و دنیای بعد از آن!

می شود. نفس کم بیاوریم. گاه شده است هموطنی

را ملاقات می کنی که نه می داند ایران چه حال و هوایی دارد و نه با زبان مادری اش با تو به گفت و گو می نشیند. گاه شده است که برای فرار از کشور، روزها و ساعت ها با افرادی دیگر در مکانی دیگر پیوند می خوری و فضای خانه و محله و شهر برایت بیگانه

موبایلتان چه امکاناتی دارد؟ آیا به اینترنت وصل هستی؟ با کدام اپراتور؟ کدام تکنولوژی؟ شما عضو چند شبکه اجتماعی هستی؟ خودتان خواسته‌اید عضو شوید یا به زور شما را عضو کرده‌اند؟ هر روز از وقتی چشمانتان را بساز می کنید به چند شبکه اجتماعی وارد می شوید؟ در فضای مجازی چه فعلیتی دارید؟ تنها مصرف کننده‌اید یا خودتان هم محتوا تولید می کنید؟ می خندید یا می خندانید؟ فلسفه می یابید یا سیاست؟ فقط لایک می زیند یا توقع دارید برایتان لایک هم بزنند؟ فقط به سراغ آشنایان می روید یا به صفحات همسایه هم ناخنک می زیند؟ ورود به شبکه‌های متفاوت و دسترسی آسان به دوستان مجازی، چه تغییری در زندگی روزمره شما به وجود آورده؟ قبل از این سال ها، زندگی شما چه شکلی بود؟ راحت تر می خوابیدید؟ راحت تر به خانواده و دوست و همکار دل می دادید؟ حالا اما معناد شده‌اید؟ بی موبایل حتی به دستشویی نمی توانید بروید؟

شبکه‌های اجتماعی چه بلایی بر سر خانواده و سبک زندگی بسیاری از ما آورده‌اند؟ آیا آنها ما را راه می برند یا ما بر آنها تسلط داریم؟ یا هیچ کدام؟ این روزها حتی رستوران ها و کافی شاپ ها و مراکز خرید و بانک ها هم کارکرد خود را در راستای منافع شبکه‌های اجتماعی توزیع می کنند.

شاید دیگر برای خیلی از ما تصور یک لحظه زندگی بدون آن غیرممکن است، یک تکنولوژی جدید که آمده و تمام گذشته ما را بلعیده است. گویی اصلا در گذشته‌های دور با مساله‌ای به نام فقدان اینترنت و شبکه‌های اجتماعی مواجه نبوده‌ایم. شاید بتوان گفت چیزی بیش از دو میلیارد نفر در سطح جهان در شبکه‌های اجتماعی عضو هستند و به اندک لحظه‌ای که اراده کنند می توانند صدا و نوشته و تصویر خود را ببینند. مرزهای جغرافیایی، زبانی و... در نور دیده شده و با رویکردهای مواجه هستیم که می تواند تمام زندگی ما را دگرگون کند. هیچ مرز اخلاقی و هیچ محکمی برای صحت و سقم مبادلات صورت گرفته وجود ندارد. ما وارد دنیای آشفته از اطلاعات می شویم که با بمباران لحظه به لحظه خود سبب

آیا از گسترش عمومی «شبکه‌های اجتماعی» نوشتن در آن ناپید ترستی؟ بیابید امکانات یک شبکه اجتماعی را با هم مرور کنیم، هر چند گاهی یک فیلم با عکس یا کاریکاتور می تواند تمام آنچه در پس ذهن شما شکل می گیرد را به راحتی انتقال دهد. بدبهی است که شبکه‌های اجتماعی عرصه‌های جدیدی برای بحث و تبادل اندیشه باز می کنند. اندیشه نیازمند آن است که از طریق گستره‌ای از ابزار گفتگویی متناسب با عصر و زمان و مکان خود قابل ارایه باشد. در حوزه شبکه‌های اجتماعی ابزار جدیدی برای ارتباط و ازبایی تولیدات اندیشه وجود دارد. هر چند این ابزار کوتاه و گزنده و گذرا باشند. آنها روش‌های خاص بانی خود را می یابند و بر کاربران تسختمی توینتر، وایبر و... نیز با فرض توان خود را بگذارند تا در کوتاه ترین مجال، حرف تان را به کرسی بنشیند.

یک پست وبلاگی، در تقابل با یک مقاله تخصصی، باید نسبتا کوتاه، ضربتی و درگیر کننده باشد. عنصر دیگری که در مورد چنین فرم جدیدی از رسانه اهمیت دارد آن است که برای مخاطب ناشناس نوشته می شود، برخلاف مقاله که به طور پیش فرض خواننده آن با شرایط تخصصی تعریف شده است. پستهای توینتر، وایبر و... نیز با فرض تعداد محدود کلمات، حتی محدودتری بیشتری از این لحاظ که شخص چگونه می تواند حرف بزند اعمال می کند. بنابراین خود به خود نوع جدیدی از گفتار برای درگیر شدن با چنین رسانه‌ای باید ظهور یابد و این گفتار جدید می تواند برخلاف یک رسانه «تخصصی» تعاملی باشد. چنین تعامل درگیرانه‌ای می تواند به نوعی سرعت یک گفت و گو رودر رو هر چند باور داشته باشیم که نتیجه زود هنگام نمی تواند مبتنی بر پایه‌های استدلالی محکمی باشد.

ارتباط مجازی‌ای که در یک شبکه اجتماعی رخ می دهد، صرفا با فاصله زیاد و با تعداد زیادی از مخاطب ناشناس پیش نمی رود. همچنین فرادباید خود را با محدودیت‌هایی

خصوصی

آیا می دانید اطلاعاتی که در فیس بوک، توینتر و دیگر شبکه‌های اجتماعی می گذارید، تنها برای دوستان شما جذابیت ندارد، از دولت ها و سازمان‌های امنیتی گرفته تا شرکت‌های تجاری و تبلیغاتی، هم‌چنان اینترنتی و هم‌کار می توانند جزو کسانی باشند که فعلیت‌های شما روی اینترنت را زیر نظر دارند. شما را پالایش می کنند و از بابت پالایش شما پول در می آورند؟

واقعیست این است که طبق آخرین آمارها، ۳۷ درصد از کاربران، دسترسی کاربران نا آشنا به نمایه‌های صفحه شخصی گوگل شان از طریق سرچ اینترنتی را بلو که می کنند. اما ۸۱ درصد از کاربران به همه کاربران اینترنتی اجازه می دهند که آخرین فعالیت‌هایشان در شبکه‌های اجتماعی را مشاهده کنند.

پرسش این است: چه باید بکنیم تا گیر نیفتیم؟ پیش از نوشتن مطلبی در شبکه‌های اجتماعی به این پرسش‌ها پاسخ دهید. بر اساس پاسخ‌هایی که به این پرسش‌ها می دهید، می توانید یک برنامه قابل اجرا برای بالا بردن ضریب امنیتی خود بریزید. چه کسی می تواند به اطلاعاتی که در تارنما می گذارم، دسترسی داشته باشد؟

مالکیت اطلاعاتی که روی شبکه‌های اجتماعی می گذارم با کیست؟ آیا اطلاعاتی که از دیگران می گذارم با اجازه آنهاست؟

و با اندک گشایشی در صد نصب مجدد آن بر می آید. کاربران جدی تری هم هستند که مسلح به زبان هستند و می روند دیال ترجمه و ارتباط و تخصصی و لینک‌هایی که لازم دارند. بر خیل این کاربران هزاران دسته دیگری می توان افزود. دسته بندی‌های کاربران ارزشی، کاربران جنگ فرهنگی، کاربران اقتصادی، کاربران مد و... لحظه به لحظه بر خیل ایشان افزوده می شوند.

شاید شبکه اجتماعی در جامعه‌ای که تریبون برای حرف زدن در دسترس همگان نیست، جایگاه مناسبی باشد برای این که حرف‌ها و دیدگاه‌های خود را درباره مسائل روز یا کتاب‌هایی که می خوانیم یا موضوع‌های دیگر، با دیگران در میان بگذاریم و با هم درباره آنها صحبت کنیم و حتی توصیه‌های آنلاینی را بپذیریم. یا در لحظه ذاته همسان را عوض کنیم. یک دفعه تصمیم بگیریم به جای رفتن به سینما برویم در اجتماع موفرفری‌ها در پارک ملت حاضر شویم. یا برویم در رستوران چینی اختاپوس بخوریم. یا در صف خرید کتابی به امضای مترجم بایستیم.

شبکه‌های اجتماعی عملا بر حجم زندگی افراد افزوده‌اند. ما را در سطوحی گسترده کرده‌اند که عمق آن معلوم نیست. ما با گستردگی حوزه حضور خود، آسیب پذیر تر از همیشه شده‌ایم و اوای به زمانی که بفهمیم آنهاپی که در ارتباط با آنها قرار گرفته‌ایم هم مانند ما در سطحی‌اند و سسطح‌مان هیچ عمقی ندارد. هیچ تجربه واقعی در آن نهفته نیست. همه چیز حرف است و باد هوا...

اگر تا دیروز مطالب وایبر را یکی یکی و شمرده شمرده می خواندیم و لایک می کردیم، اما امروز با گسترده شدن شبکه‌ها و عضویت‌های متعدد ما، حتی وقت برای لایک کردن نخوانده‌هایمان نیز پیدا نمی کنیم. گویی موج گذرانی آمده است که باید از سر بگذرانیم و الا باید غرق شویم، یا دل به موج داده و همراه آن برویم یا با گزینشی مطابق با معیارهای خود، در مقابل آنچه با خواست ما همخوان نیست مقاومت کنیم. گاه این مقاومت را دولت‌ها به جای مساجام می دهند. احساس را هم می گذارند فیلتر ینگ هوشمند!

عنصر «غافلگیری» آن چیزی است که در نمایش زود هنگام موضع گیری در مقابل استدلال‌ها وجود دارد و طیف وسیع و متنوعی از عکس العمل‌ها در مقابل یک دیدگاه را می توان انتظار داشت. گاه توهمین مزاح نمک و فلفل ماجرا می شود و گاه صبوری نویسنده از بین رفته و به ناگاه پست اسالی حذف و منهدم می شود. درگیر شدن با شبکه‌های اجتماعی همچنین از این نظر جذاب است که چگونه در ک افراد از زمان آرا نشان می دهند. کاربران معمولا زمانی را که بعنوان «وقت مرده» از آن نام می برند، صرف شبکه‌های اجتماعی می کنند این زمان به نوعی برای آنها اسازنده شده است، از آن جهت که خود را در برابر فرصتی غیر منتظره از طریق ارتباط‌هایی قرار می دهند که تنها تا حدودی کنترل شده هستند. شکوفایی فعالیت فلسفی در چنین شبکه‌هایی مجدداً الگوی متفاوتی را پیشنهاد می دهد که در آن حضور افراد ناشناس برای تأثیر گذاشتن بر فلسفه مجاز است، تأثیری که خود این فلسفه را دارد که از لحاظ فلسفی پربار باشد. نمونه‌های مختلف از فلاسفه‌ای که از چنین رسانه‌ای استفاده می کنند نشان دهنده آن است که لزوماً نوع خاصی از فلسفه علاقمندان به این شبکه‌ها نیست و همه از همه حوزه‌ها در این زمینه فعال هستند. این درست است که کامنت‌ها در شبکه‌های اجتماعی می توانند ناخوشایند، بی معنا یا غیر سازنده باشند اما این باز خورد منفی بر ابزار ارتباطی با دوستان دوستان و دوستان دوستان دوستان نیز در این سپهر جای دارند. به این شکل شادی و سرزندگی یا آندوه و افسردگی هر یک از ما نه فقط دوستان ما که دوستان دوستانمان و دوستان دوستان دوستانمان را می متاثر می سازد. کریستاکس و فولر با یک محاسبه دیگر رابطه دارد تا نوع پیچیده‌ای که در آن همه با هم در ارتباط هستند- شناسایی و بررسی می کنند. آنان همچنین به چگونگی عضویت اعضا در شبکه و چگونگی تأثیر آن بر فرد می پردازند. به طور نمونه آنان نشان می دهند که تفاوتی جدی وجود دارد میان این که فرد نقشی محوری در شبکه داشته و حلقه وصل افراد یا یکدیگر باشد یا در حاشیه شبکه به یک یا دو نفر وصل باشد. کریستاکس و فولر از ۴ اصل حاکم بر شبکه‌های اجتماعی سخن می گویند: ۱- ما شبکه روابط خود را شکل می دهیم. ما تعیین می کنیم با چه کسانی و تا چه حد دارای رابطه هستیم. یک بررسی میدانی صورت گرفته در آمریکا، نشان می دهد که افراد به طور متوسط دارای ۴ رابطه نزدیک اجتماعی هستند. در عین حال که ۱۲ درصد مردم دارای هیچ دوست نزدیکی هستند. ۲- شبکه روابطمان ما را شکل می دهند. جایگاه ما در رابطه بر شخصیت و روحیه ما اثر می گذارد. فرزندان اول خانواده به طور معمول از بقیه فرزندان باهوش تر هستند نه به خاطر عامل زنتیک بلکه به خاطر جایگاه خاص در خانواده. ۳- دوستان یکدیگر در متاثر می سازند. اگر زمان دانشجویی هم‌اتاقی شاگرد زنگی شدی، بیشتر درس می خوانی و اگر در رستوران کنار آدم خوش اشتهاپی نشستی، بیشتر غذا می خوری. ۴- نه فقط دوستان که دوستان دوستان نیز بفرستید. وقتی که شناسه‌های شبکه اجتماعی خود را با هم اشتد می کنید، بسیاری محاط عمل کنید چرا که ممکن است در یک تارنما دارای نام مستعار باشید اما در دیگری همه اطلاعات درست شما در حال نمایش باشد.

امنیت

کاربرد اطلاعات ما علیه ما!

شما را با اسپگراری در دست نشان می دهد، فکر می کنید آیا شرکت بیمه در چنین شرایطی به تعهداتش نسبت به شما پایبند خواهد بود؟ پس همان طور که دیدید یک تصویر یا جمله ساده می تواند زندگی شما را با ریسک بزرگی مواجه کند، چرا که در یک بازه زمانی می تواند اطلاعات بسیار زیادی را از شما گردآوری کند که در آینده ممکن است به ضرر شما تمام شود.

اودر پاسخ به این پرسش که با توجه به این نکات، پیام او برای مردم چه خواهد بود؟ گفت: «پاسخ به این پرسش نیاز به بحث درباره روش دولت‌ها، دفاع و شرکت‌های تجاری در جمع‌آوری اطلاعاتی دارد که در واقع منوعی حریم شخصی افراد محسوب می شوند. اطلاعات شما می تواند روزی علیه شما مورد استفاده قرار بگیرد اما نکته این است که این مسأله باعث می شود تا آنها از فناوری و سرزند و از آن فاصله بگیرند. در چنین شرایطی ما باید به دنبال راهی باشیم تا اعتماد آنها اجلب کنیم.»

چندی پیش یکی از مدیران ارشد یکی از غول‌های فناوری در یکی از کنفرانس‌های محافظه کاران به صورت ناشناس حاضر شد و در این باره هشدار داد: «تصاویر ارسال شده در رسانه‌های اجتماعی می تواند حتی یک دهه بعد، علیه شما مورد استفاده قرار بگیرد. رسانه‌های اجتماعی بی شک مزایای بزرگی را به رفمان می آورند اما این مفهوم برای مردم هنوز قدری دشوار است که با ورود به این شبکه‌ها زندگی آنها زیر نظر تا دایمی خواهد بود.»

این فرد ناشناس که برای یکی از بزرگترین شرکت‌های فناوری در جهان کار می کند، از بیمه‌رمانی نام برد که پیامدهای ناخواسته ارسال اطلاعات در رسانه‌های اجتماعی ممکن است در این زمینه افراد را به لحاظ مالی دچار مشکل کند. او توضیح داد: به طور مثال شما بیمه‌نامه درمانی را در سال ۲۰۰۲ با عتوان شخصی خریداری اما اگر در این سال‌ها عکس از شمارد یکی از شبکه‌های اجتماعی منتشر می شود که

از روی دست دیگران

همه چیز به شبکه‌های اجتماعی گره خورده

در خصوص شبکه‌های اجتماعی تحقیقات غیروطنی بسیاری انجام پذیرفته است. غیربومی بودن آنها دلیل نمی شود که از یافته‌های آنان بهره نبریم. کتاب دو محقق آمریکایی کریستاکس و جیمز فولر یعنی «قدرت شگفت‌آور شبکه‌های اجتماعی و چگونه آنها زندگی ما را شکل می دهند» بر این محتوا استوار است که روابط اجتماعی ما با دیگر انسان‌ها تأثیر زیادی بر روحیه، روابط عاطفی، گرایش سیاسی و سرزندگی اجتماعی ما دارند. نه فقط دیگران ما را متاثر می سازند و زندگی ما را شکل می دهند که ما نیز آنها را متاثر می سازیم. نکته مهمی که نویسنده‌گان بر آن تأکید می گذارند، این است که تنها اطرافیان نزدیک ما هستند که از ما تأثیر می گیرند، بلکه این تأثیر تا ۳ تا مرله امتداد پیدا می کند. نه فقط دوستان دوستان دوستان و دوستان دوستان دوستان نیز در این سپهر جای دارند. به این شکل شادی و سرزندگی یا آندوه و افسردگی هر یک از ما نه فقط دوستان ما که دوستان دوستانمان و دوستان دوستان دوستانمان را می متاثر می سازد. کریستاکس و فولر با یک محاسبه دیگر رابطه دارد تا نوع پیچیده‌ای که در آن همه با هم در ارتباط هستند- شناسایی و بررسی می کنند. آنان همچنین به چگونگی عضویت اعضا در شبکه و چگونگی تأثیر آن بر فرد می پردازند. به طور نمونه آنان نشان می دهند که تفاوتی جدی وجود دارد میان این که فرد نقشی محوری در شبکه داشته و حلقه وصل افراد یا یکدیگر باشد یا در حاشیه شبکه به یک یا دو نفر وصل باشد. کریستاکس و فولر از ۴ اصل حاکم بر شبکه‌های اجتماعی سخن می گویند: ۱- ما شبکه روابط خود را شکل می دهیم. ما تعیین می کنیم با چه کسانی و تا چه حد دارای رابطه هستیم. یک بررسی میدانی صورت گرفته در آمریکا، نشان می دهد که افراد به طور متوسط دارای ۴ رابطه نزدیک اجتماعی هستند. در عین حال که ۱۲ درصد مردم دارای هیچ دوست نزدیکی هستند. ۲- شبکه روابطمان ما را شکل می دهند. جایگاه ما در رابطه بر شخصیت و روحیه ما اثر می گذارد. فرزندان اول خانواده به طور معمول از بقیه فرزندان باهوش تر هستند نه به خاطر عامل زنتیک بلکه به خاطر جایگاه خاص در خانواده. ۳- دوستان یکدیگر در متاثر می سازند. اگر زمان دانشجویی هم‌اتاقی شاگرد زنگی شدی، بیشتر درس می خوانی و اگر در رستوران کنار آدم خوش اشتهاپی نشستی، بیشتر غذا می خوری. ۴- نه فقط دوستان که دوستان دوستان نیز بفرستید. وقتی که شناسه‌های شبکه اجتماعی خود را با هم اشتد می کنید، بسیاری محاط عمل کنید چرا که ممکن است در یک تارنما دارای نام مستعار باشید اما در دیگری همه اطلاعات درست شما در حال نمایش باشد.

چگونه حریم خصوصی را عمومی نکنیم؟

آیا اهمیت دارد که افراد طرف تماس چه اطلاعاتی در مورد مرابا دیگران به اشتراک گذارند؟ آیا همه افرادی که با آنها در ارتباط هستیم، مورد اعتماد من هستند؟

برای دریافت پاسخ این پرسش‌ها لازم است Terms and Conditions (شرایط و شرایط) شبکه‌های اجتماعی که در آن عضوید را بخوانید و گاه نیاز است که با دوستان خود تماس بگیرید و برای نشر عکس شان در شبکه‌های اجتماعی اجازه بگیرید. به طور میانگین چندین بار برای وارد شدن به شبکه‌ها با عه‌ای «لاگ‌این» می کنید؟

همیشه از رمز عبور امن برای ورود به شبکه‌های اجتماعی استفاده کنید چرا که اگر شخصی به شناسه شما دسترسی پیدا کند، در واقع به بسیاری از اطلاعات شما و همه کسانی که با آنها از طریق شبکه اجتماعی در ارتباط هستید، دسترسی پیدا خواهد کرد. به علاوه رمز عبور خود را مرتباً تغییر دهید. یکی از مهم‌ترین موضوعاتی که کاربران را تهدید می کند، موضوع جعل هویت است. به خصوص در زمانی که کاربر در زمینه‌ای جزو افراد سرشناس و شناخته شده باشد. در صورتی که در حیطه کسبو کار یا حوزه اجتماعی خود، فرد سرشناسی

هستید، ممکن است افراد دیگری با سوءاستفاده از متواهات و اطلاعاتی که شما به صورت عمومی به اشتراک گذاشته‌اید، با نام و هویت جعلی شما و به راه اندازی صفحات مشابه دست به اقدامات مجرمانه بزنند. مطمئن شوید که تنظیم‌های امنیتی (Privacy Settings) پیش فرضی که شبکه اجتماعی به شما پیشنهاد داده را خوب درک کرده‌اید و راه تغییر آن را بدانید چرا که در بسیاری از موارد شبکه‌های اجتماعی مفاد نامفهومه میان خود و کاربر را تغییر می دهند و بر اساس آن بسیاری از تنظیم‌ها را به حالت پیش فرض بر می گردانند. وقتی که در مکان عمومی و از طریق اینترنت عمومی به شبکه‌های اجتماعی وارد می شوید، مطمئن شوید که رمز عبور و جزئیات وارد شدن به آن تارنما را از تاریخچه و کش مرورگر رایانه عمومی کاملاً از بین برده‌اید چرا که با استفاده از این اطلاعات می توان به‌سادگی صفحه‌های بازدید پیدا شده را مرور کرد و برخی اطلاعات تان را از دید.

برای دسترسی به شبکه‌های اجتماعی به جای http به https استفاده کنید. این کار برای حفاظت از نام کاربری، رمز عبور و اطلاعات دیگری